Csukás István

Versek a Vásár *című gálaesthez*

Első rész

I.

Ide, ide, kicsik, nagyok,
tüzes szüzek s vén kappanok,
erre, erre szépség, népség,
vásározó víg vendégség!

Hopp, ne szégyelld! Hopp ne féljél,
teli szájjal nevetgéljél,
amig nevetsz, addig éljél,
vígat búsra ne cseréljél!

Cseréld el a feleséged,
s gyere, hallgass víg meséket!
Cseréld el a hites urad
orrát fúrja, ne a lukat!

Ni, hogy hányja-veti farát,
ellőtte a puskaporát!
Ni, hogy peng a sarkantyúja,
csak épp lekókadt az … ujja!

Lesz borzongás, fogvacogás,
bús halál s víg feltámadás,
földöntúli szép szerelem,
aki látja, boldog leszen!

Lesz itt ének, lesz itt tánc is.
Köcsögről lejön a máz is,
lesz itt olyan „húzd rá”, meglásd,
leesik rólad a nadrág!

II.

Aha! Emitt jönnek sorba!
Ki ő? Olyan zenész forma!
Klánétás az eszemadta,
azért fülében a vatta.

Brum, brum, nicsak, mint a medve,
a nagybőgős ténfereg be!
Züm, züm! Mint a dongó-dongás,
emitt dünnyög a vén kontrás.

Dudás, sípos, nyenyerés,
most lesz a füleden rés!
Amott jő a cimbalmos,
nagyot botlik, mert álmos!

Hé! hé! Állj! Hova? Hova?
Ez nem az Akadémia!
Nincs bársonyos székecske!
Csak ez! Az ülepecske!

Koncert, koctertisszimócska,
nem lesz itt, csak olyan ócska,
de szívbemarkoló
zene! Hát sírjon a vonó!

III.

Mért jár az ember vásárba,
miért topog a nagy sárba?
Mi dobogtatja szívünket?
Piac, vásár mindig ünnep!

Ünnep szívnek, ünnep fejnek,
ünnep férjnek, ünnep nejnek!
Jut a szemnek, jut a hasnak,
értéke van a garasnak!

Keletje van a kendőnek,
jut belőle minden nőnek,
férfinak is van jussa:
sörhab tapad a bajuszra.

Nemcsak evés, dínom-dánom
van egy igazi vásáron,
lehet látni, álmélkodni,
hírt hallgatni, tovább adni!

IV.

És! Mint mezőn a virágszál,
a sok leány erre kószál.
És! Mint falon fut a repkény,
erre tódul a sok legény.

Jön a leány, lába lebben,
szellő sem jár nála szebben,
jön a leány szíve dobban,
haj, ki tudja, mi van abban.

Hej, a leány, mint a bimbó,
a dereka lágyan ringó,
fejét szépen hajtja félre,
hogy talál tán kedvesére.

Kedvesére, hü párjára
hogyha itten rátalálna!
Szívük együtt szállna szépen,
mint a fecskék a kék égen!

A nyomtatásban még meg nem jelent rigmust, amelynek a részletét itt közöljük, felkérésre írta, Novák Ferenc juttatta el hozzánk.